

PENNEY PEIRCEOVÁ

transformačný skok

Fascinujúca sila
sústredenej pozornosti

Citadella

Predslov od Marthy Beckovej

transformačný skok

Penney Peirceová

Transformačný skok

Fascinujúca sila sústredenej pozornosti

Leap of Perception: The Transforming Power of Your Attention

© 2013 by Penny Peirce

All rights reserved.

This translation published by arrangement with Atria Books,
a Division of Simon & Schuster, Inc.

Slovak Edition: © Citadella, 2014

Translation: © Katarína Sabová

Grafická úprava a obálka: Marek Kacvinský

Jazyková úprava a redakcia: Mária Pohronská

Vydalo vydavateľstvo Citadella

v roku 2014

ISBN 978-80-89628-62-9

PENNEY PEIRCEOVÁ

transformačný skok

Fascinujúca sila
sústredenej pozornosti

Táto kniha je venovaná čvarge, zberbe, rebelom a všetkým, ktorí majú pocit, že sa narodili v nesprávnom storočí, v nesprávnej rodine alebo svoju inakosť využívajú na šírenie dobra;
básnikom, umelcom, rojkom, médiám a mystikom,
vynálezcom, inovátorom a zástancom zmien,
priekopníkom zjednocovania všetkých poznatkov,
učiteľom;
hlavne duchovným učiteľom, ktorí trpezlivo preformulujú učenie múdrosti, vždy keď sa k nám vrátia.
Ďakujem vám, že ste nám odvážne prerazili cestu.

Obsah

Predslov Marthy Beckovej	9
Slovo čitateľovi	13
O tejto knihe	23
1. časť: Znovuobjavenie vnímania	
1. Zrýchlenie a transformácia	35
2. Cesta k vyššiemu vnímaniu	53
3. Ako zistíte, že sa niečo deje?	71
2. časť: Vyššie vnímanie a transformácia	
4. Odučte sa staré perцепčné návyky	99
5. Rozpoznajte nové vnímanie	121
6. Preplávajte problematickými fázami transformácie	143
3. Časť: Nové spôsoby vnímania vo Veku intuície	165
7. Sústreďte sa na priame poznanie	187
8. Sústreďte sa na sféricko-holografickú realitu	209

9. Sústreďte sa na nedelenú pozornosť	209
10. Sústreďte sa na prúdiacu pozornosť	237
11. Sústreďte sa na Jednotné pole	259
12. Sústreďte sa na vaše kolektívne Ja	283
13. Sústreďte sa na tvarovanie ríše predstavivosti	305
14. Sústreďte sa na schopnosti „nového človeka“	329
15. Sústreďte sa na „návrik umierania“	351
 Myšlienka na záver	 274
Podakovanie	379
Poznámky	380
Glosár	384

Predslov

Pri knihách o duchovnom alebo osobnom rozvoji, bývam veľmi priberčivá. Vyrastala som vo veriacej komunite, ktorá len tak sršala dobrými úmyslami, perlami múdrosti a množstvom predstáv, ktoré som časom vyselektovala ako absolútne nezmysly. Potom som na Harvarde získala tri spoločensko-vedecké tituly a naučila som sa pochybovať o každom výroku každého autora, ktorý sa mi kedy dostal pod ruku. Harvard mi tiež ukázal istý druh dogmatického materializmu a kultúrne zaznávanie všetkého, čo sa nedalo zmerať hmotnou podstatou. Tento názor som však v postnewtonovskej ére, kedy vedci dokázali, že hmota a energia sú vlastne dve rôzne manifestácie jedného javu, považovala za žalostne krátkozraký a začala som pochybovať aj o pochybovačoch.

Neskôr som z Univerzity odišla a písala som motivačnú literatúru, čím som neúmyselne motivovala ostatných spisovateľov tohto žánru, aby mi posielali ukážky svojej tvorby. Každý týždeň dostávam

niekoľko nových rukopisov, editorských verzií, či hotových kníh. Ukladám ich na hromadu, ktorú volám „knihy, ktoré som si nepýtala“. Niektoré z nich sú úžasné, ale mnohé, aj keď s dobrým úmyslom, iba zvracajú akýsi verbálny „fast food“. Väčšinou sa s nimi porátam v troch krokoch: (1) prečítam si niekoľko kapitol; (2) pozdvihnem oči k nebesiam a (3) darujem tú knihu nejakému blázincu. Viem, že by som mala ľudí, ktorí sa starajú o očistu svojej aury rešpektovať rovnako, ako tých, čo si pravidelne čistia zuby. Mala by som akceptovať ich potrebu navštíviť okultného gynekológa, keď majú hmlistú či špinavú auru, alebo celé kapitoly, v ktorých svoj tvorivý blok vysvetľujú ustupujúcim Merkúrom (podľa mojich čitateľských skúseností je Merkúr prakticky *stále* na ústupe), ale nerobím to.

Chcem tým povedať, že vďaka únavnej preexpozícii a rokmi zocelenému skepticizmu, som sa stala nesmierne tvrdou kritickou kníh, napísaných ľuďmi ako je Penney Peirceová. Som skeptická až do bodu otvorenej nevraživosti.

Avšak.

Vec sa má tak, že Peirceovej rady fungujú. Namiesto vágnych pozitívnych myšlienok podáva konkrétne rady a pragmatické kroky, ktoré môžu čitatelia použiť pri realizácii svojho cieľa. Je pravda, že tieto návody aj ciele sú ovplyvnené subjektívnymi skúsenosťami čitateľa a nie sú preto hodnoverne merateľné. Cítim väčší pokoj a mier keď nasledujem jej odporúčania? Áno. Cítim, že všetci ľudia na svete, vrátane mňa, podstupujú transformáciu, ktorá si vyžaduje radikálnu zmenu vnímania? Áno. Zlepšila sa mi intuícia vďaka Peirceovej postupom? „Vidím“ jasnejšie situácie, ktoré sú vzdialené či už geograficky alebo v čase, vďaka ich praktikovaniu? Obstoja moje subjektívne vnemy aj vtedy, keď ich porovnám so skutočnosťami z materiálneho sveta? Áno, áno a áno.

Z toho, čo Penney píše by som neverila ani slovu, ale v podstate všetko, čo opisuje zažívam aj ja. Nikdy sme sa nestretli, ale naše skúsenosti sú dokonale zladené ako nástroje orchestra. Deň predtým, ako ma požiadala, aby som napísala tento predslov, som svojmu vydavateľovi povedala, že jediná kniha, ktorú by som chcela napísať, by sa musela volať *Zmena*, alebo tak nejako. Bola som si však istá,

že napísať ju, nebolo súdené práve mne. Nuž, práve tú knihu držíte v rukách, čo pravdepodobne znamená, že ste naladení na tú istú vzrušujúcu, radostnú a nádhernú melódiu, ktorá okúzli Penney, aj mňa.

Väčšina spisovateľov, ktorí sa snažia spracovať energetickú transformáciu, to robia spôsobom, ktorý odhaľuje, že majú s touto témou iba plytké a zbežné skúsenosti. Keď čítam ich knihy, akoby som sa snažila riadiť bedekrom od autora, ktorý Manhattan síce videl vo filme, ale nikdy nenavštívil. Opisujú niečo skutočné a fascinujúce, ale všetky informácie skresľujú predsudky, ktoré sa o skutočné zážitky ani len neobtreli. *Transformačný skok* je bedeker, ktorý napísal rodený Newyorčan. Penney sa týmto teritóriom prechádzala, cestovala a zviezla sa aj metaforickým metrom. Vie, ako si pristaviť taxík, kde sú všetky dobré reštaurácie, a ktoré pamiatky stoja za návštevu. Ak budete nasledovať jej rady, dostanete sa presne tam, kam vás vedie. A ona vás vedie na úžasné, magické miesto – svet na druhej strane „zmeneného vnímania“. Pravdepodobne tam mierite sami od seba, či už neplánovane alebo zámerne, omylom či naschvál. Vďaka tejto knihe však bude vaša cesta oveľa jednoduchšia a zábavnejšia.

Na záver by som chcela citovať Penney: „Čokoľvek a ktoľvek, kto je naozaj prítomný, je skutočný, vierohodný, presvedčivý, podstatný, príťažlivý, pozorný, istým spôsobom všestranný a prirodzene púta pozornosť.“ Keď tieto slová zvečnila, pochybujem, že si uvedomila, že píše slovný autoportrét. Dokonale nimi vystihla nielen túto knihu, ale aj jej autorku. Som neskonale vďačná, že Penney svetu túto knihu ponúkla a keď sa pokúšam o vlastnú zmenu vnímania cítim v dlani jej dotyk. Druhú ruku ponúka vám. Chyťte sa a skočte s ňou do neznáma.

Martha Becková, PhD.

16. 11. 1012

Slovo čitateľovi

Cítim takmer zmyselnú túžbu po spoločnosti veľkých vizionárov. Ani nie som schopný opísať, ako je nesmierne naplňajúce priateľiť sa s tými, ktorí aktívne realizujú evolúciu vedomia.

Pierre Teilhard de Chardin

Skôr alebo neskôr zistíte, že čas je vašim priateľom. Myslíte si, že viete čo robíte, ale len dovtedy, kým zrazu nepríde zjavenie, v ktorom pochopíte, čo ste robili *naozaj*. Ďalší impulz s ďalším zjavením, odhalí novú fazetu celku. Potom prídu ďalšie a čoskoro si uvedomíte, že sú prepojené. Ak budete dávať pozor, všimnete si, že váš život sa odvíja podľa celistvého, inteligentného vzoru, ktorý sa nám neodbytné vynorí pred očami. Uvedomíte si, že musí existovať nejaká vyššia moc, ktorá vás riadi a naučíte sa jej veriť.

V mojom nedokončenom príbehu na ceste za vyšším vedomím si spomínam na časy, keď som niekoľko rokov vyučovala rozvoj intuície a všimla som si, ako veľmi ma to ubíja. Napriek tomu, že som intuíciu milovala a s ľuďmi som zažívala vždy nové a zaujímavé skúsenosti, cítila som neodbytnú potrebu zmeny. „Aký odvážny čin by som mala podniknúť?“ pýtala som sa samej seba. „Je načas napísať dobrú, klasickú knihu,“ odpovedal mi môj vnútorný hlas.

V tých časoch sme sa s kolegami priekopnícky snažili sprístupniť intuíciu (ten čarovný pocit, keď niečo viete bez logického spojenia a bez dôkazov) širšej verejnosti. Keby ste vtedy intuíciu spomenuli bežnému človeku alebo nebodaj podnikateľovi, odmietli by vás a vysmiali. Snažili sme sa preto zdvihnúť jej dôveryhodnosť odbornou terminológiou. Robila som všetko možné, len aby ma neoznačovali za „médiu“ alebo slniečkovú ženskú Nového veku a neodsudzovali ako niekoho, kto žije v snovej realite. Pamätám si, ako som sa zúfalo držala slova „demystifikovať“ vždy, keď som opisovala, čo ma k tejto snahe vedie. Chcela som demystifikovať „nadprirodzené“ schopnosti a povery, ktoré obmedzovali naše myslenie aj poznanie! Chcela som aby sa z intuície stala *normálna* vec!

Preto som nasledovala vlastnú radu a napísala knihu *Cestou intuície: Průvodce životem pod vedením vnitřní moudrosti*. Po celom stole som si nalepila motivačné papieriky: „Každá veta je drahokamom; každý paragraf by mal ožiť.“, alebo „Slovami musíme prinášať skúsenosť pravdy.“ Pri písaní tej knihy sa vo mne spleťalo množstvo myšlienok, ktoré vytvorili nádhernú tapisériu a prehĺbili moje vlastné poznanie intuície. Prejavili sa však aj navonok a naučili ma, čo to naozaj znamená „uvedomovať si vlastné telo“. Stala som sa vnímavou a empatickou do takej miery, až som sama pre seba demystifikovala intuíciu spôsobom, o akom som ani len netušila, že ho potrebujem! Naše duše nás niekedy poriadne prekvapia!

Vitajte v Prítomnosti

Ďalšou knihou, ktorú som napísala, bola *The Present Moment: A Daybook of Clarity and Intuition* (Prítomný okamih: Kalendárik pravdy a intuície). Chcela som v nej rozpovedať 365 príbehov a spôsobov ako sa dá použiť intuitívne poznanie. „Mám s ňou predsa množstvo skúsenosti!“ nahovárala som si. Spísala som ich teda všetky na papier a bolo ich presne 33. Šokovane som zaprotestovala: „Ako si prepána vymyslím ďalších 332?“ Pustila som sa ale do práce a napísala aspoň tých 33 príbehov, ktoré som si pamätala. Zdalo sa mi, že neskutoč-

ne dlho hľadím na blikajúci kurzor na prázdnej obrazovke, keď tu zrazu zazvonil telefón. Bola to nejaká pani z Texasu, ktorá mi chcela povedať o svojich intuitívnych žiakoch a jej príbeh sa dokonale hodil k číslu 34.

Nechala som teda dotváranie knihy prirodzene plynúť a ak som sa sústredila iba na prítomnosť, príbehy ku mne prichádzali vždy, keď som ich potrebovala. Ak som však preskočila, povedzme k novembriu a začala nariekať: „Ako sa mi len prepána podarí dostať sa tak ďaleko?“, inšpirácia odumrela. Opäť som žmúрила na blikajúci kurzor a prázdnu stranu. Ale hneď ako som sa vrátila do prítomnosti a precítila radosť aj očakávanie, inšpirácia sa hravo vrátila. Písanie mi opäť otváralo dvere k vyššiemu poznaniu. Niektoré to raz dobre opísal: „Obava je ako modlitba za niečo, čo nechceš.“ Sama som si tým skúsila, ako dokáže myseľ a prítomnosť zablokováť alebo otvoriť prirodzený tok myšlienok, kreativity a energie.

Aj naďalej som sa venovala písaniu – napísala som dve knihy o snoch – a pri tom si pestovala zvyk, sústrediť sa na prítomný moment a na jemné intuitívne náznaky a vnútorné posolstvá, ktoré mi prinášali sny a životné skúsenosti. Na vlastnú päsť som spoznávala, ako funguje vedomie a mnohé z týchto poznatkov som získala priamo z môjho predvídavého a empatického životného štýlu či z predpovedí pre klientov. V ľuďoch okolo som rozoznávala rôzne vzorce vedomia – ako vznikajú problémy, ako sa vyvíjajú, ako ich možno vyriešiť. V sebe som ich ale rozpoznať nevedela. Pochopila som, že mnohé problémy vieme vyriešiť, alebo aspoň pretvoriť na zdroj energie a informácií a často preto nemusíme urobiť nič, ani nemusíme použiť prefíkanosť, silu vôle, alebo násilie – stačí ak budeme šikovným spôsobom využívať vedomie. Čím ďalej tým viac som si uvedomovala, že naše životy sú výsledkom predstavivosti, postoja, rozhodnutí a otvorenej mysle.

Náznak transformácie

Podobné postrehy sa vo mne zhromažďovali a zapadali do seba ako časti veľkej skladačky. Začala som využívať intuitívnu empatickú

schopnosť *vcítiť sa* do života – vnímať rieky energií, ktoré prúdia pod povrchom reality a predvídať, ako by sa tieto energetické prúdy mohli materializovať v podobe udalostí v našom svete. Po istom čase podobnej práce som pocítila, ako život neustále zrýchľuje. Telom sa mi valili vlny bzučiacej energie a vyššieho vedomia. Zažívala som intenzívny psychologický a duchovný rast, ktorý zo začiatku nebol vôbec príjemný. Cítili ho aj moji kolegovia, priatelia a klienti. Pozorne som tento proces sledovala a všímala som si všetky jeho nuansy.

Ocitla som sa na prahu pochopenia: nielenže pomáham ľuďom otvoriť sa intuícii a zlepšiť si život – my *všetci* podstupujeme silnú *transformáciu vedomia*. Spočiatku som netušila, čo to znamená. Čo sa to vlastne ľudstvu deje? Vnútorne som tušila, že táto transformácia je niečím viac, ako len obyčajnou zmenou – radikálne sa totiž líšila od všetkého, čo som poznala. Intuícia mi navrávala, že sa posúvame do úplne novej reality a meníme sa na nový druh ľudských bytostí. Život sa odteraz bude riadiť novými pravidlami. Bola to oveľa väčšia zmena, ako som si dokázala predstaviť! Od toho momentu som sa plne sústredila na odhalenie nových foriem vyjadrenia duše a na spôsob realizácie takejto transformácie.

Každá nová perspektíva tohto transformačného procesu ma vzrušovala takým spôsobom, až som zatúžila okamžite o nej napísať knihu. V priebehu rokov som sa o to mnohokrát pokúšala, ale všetky pokusy boli ešte nezrelé. Vždy, keď som sa v nich dopracovala k nejakému názoru, vyvrátilo mi ho množstvo nových vnuknutí, ktoré so sebou priniesli veľa dôležitých detailov.

Uvedomovala som si, že som psychicky nedočkavá, že idem proti prúdu rieky. Príliš som sa chcela dopracovať k „jadru vecí“. Vedela som, že ovocie ešte nedozrelo a mala by som ďalej pozorovať, skúšať a trpezlivo čakať.

Keď som konečne nadobudla pocit, že prišiel čas napísať pokročilú verziu knihy *Cestou intuície*, pojem intuícia bol už v mainstreame (v hlavnom prúde spoločenského vedomia) ako doma. Cítila som preto, že by som sa mala sústrediť na empatiu. Zrýchľovanie energie vo svete prebúdalo v ľuďoch ultravnímavosť a často ich zahlcovali informácie, negativizmus a komplikovanosť života. Keď som o em-

patii rozmyšľala, uvedomila som si, že sa spája s transformačným posunom, ktorý sme všetci prežívali. Naša zvýšená energetická vnímavosť nám umožnila rozoznávať energetické informácie – vnuknutia, obsiahnuté vo vibráciách iných ľudí, situácií, či dokonca vzdialených udalostí, ktoré sme zachytávali našou novonadobudnutou empatickou schopnosťou. Na rozlúštenie týchto nejazykových, nelogických dát sme však potrebovali zvýšenú schopnosť intuície.

Frekvencia a osobné vibrácie

Všetky tieto myšlienky sa vo mne poprepájali a ja som si uvedomila, že empatia je len jedným aspektom javu, o ktorom chcem písať v mojej ďalšej knihe. *Frekvencia: Sila osobných vibrácií* opisuje rôzne úrovne transformačného procesu, príznaky každej jeho fázy a načrtáva východiskový obraz nášho budúceho života v novej realite. Spomínam v nej novú „energetickú realitu“, v ktorej majú všetci a všetko konkrétnu energetickú frekvenciu a všetci dokážeme zmeniť naše vibrácie tak, aby sme vytvorili rôzne zážitky. Dokážeme s nimi tiež narábať a zlepšiť si tak život, alebo zjednodušiť našu transformáciu. Bol to vynikajúci čas na písanie novej knihy – svetové vibrácie stúpili na úroveň, na ktorej mohli ľudia porozumieť myšlienke frekvencií a uznať ju ako užitočný krok vpred.

Písanie *Frekvencie* však bolo zvláštne. Často sa mi zdalo, že sa tá kniha píše sama, čo ma šokovalo a prinútilo pochybovať o mnohých mojich starých predstavách o realite. Ako sa slová postupne objavovali na stránkach, mala som pocit, akoby ma niekto vnútorné prestavoval a prepisoval všetky moje vzorce a keď som ju dokončila, nemohla som sa rozpamätať o čom tá kniha vlastne je! *Frekvencia* sa pomaličky stala súčasťou môjho každodenného života až po tom, ako som musela v rámci propagácie knihy opakovane rozprávať o jej obsahu. Čím viac ma naplňal zážitok z udržiavania mojich vibrácií na úrovni mojej *vnútornej frekvencie*, alebo stavu vtelenej duše, život sa mi bez námahy menil k lepšiemu, presne, ako to opisuje kniha.

Keď sa pozerám späť, na spôsob, akým som tú knihu písala, fascinuje ma, že moje „vnútorné Ja“ vedelo veci pred tým, ako o nich vedela moja vedomá myseľ. Pochopenie podstaty problému mi osud rozkúskoval na maličké „jednohubky“ myšlienok, ktoré prichádzali v správnom poradí a v správny čas, ako keby moja duša pomáhala mojej osobnosti spojiť si dohromady vibrácie istých okamihov s novými poznatkami, hneď ako sa objavili, takže som ich mohla precítiť a realizovať. Keď som povedala, že čas je naším priateľom, mala som na mysli presne toto – raz všetci pochopíme koľko súcitu je v skutočnosti v procese rastu. Vibrácie konkrétnych okamihov, nás samých a informácií, rezonujú v harmónii jediného ľubozvučného akordu. A proces rastu, samozrejme, nikdy nekončí! Aj po *Frekvencii*, ku mne prichádzali stále nové vnuknutia.

Skrytá alebo driemajúca identita, ktorá ešte neobjavila samu seba, si pamätá a cez intuíciu vyjadruje svoju náplň – toto intímne precitovanie svojho vnútra, vlastná predstava vecí a lúč pravdy, je ohromujúcou a absolútnou istotou.

Sri Aurobindo

Ďalšie v poradí sú pozornosť a vnímanie!

Niekedy mi isté slová vystupujú z kníh alebo rozhovorov akoby boli zvýraznené žltou fixkou. Posledných niekoľko rokov si takto všade všimam slová „pozornosť“ a „vnímanie“. Zdá sa, že moje vnútorné Ja mi takto vytvorilo cestičku z omrvíniek a nasmerovalo ma k skúmaniu pozornosti, vnímania a vedomia. Chcela som sa presekať vysvetleniami z *Frekvencie* a pochopiť vnútorné usporiadanie transformácie vedomia. Akú úlohu hrá pozornosť a vnímanie v našom transformačnom procese? Pomáhajú mu? Pochopila som, že kde je vedomie, tam bude aj vnímanie, ktoré nám toto neznáme územie odhaľuje.

Termín *vyššie vnímanie* som začula pred mnohými rokmi od priateľov budhistov, no už vtedy mi zarezovalo v srdci a ostalo v mysli. Vyššie vnímanie chápem ako koncept, ktorý sa spája s tro-

mi piliermi budhizmu – cnosťou, všímvosťou a múdrosťou – ktoré nás nabádajú aby sme našu myseľ využívali správnym spôsobom, zahojili tak vlastné rany a nepridávali už svetu viac bolesti a utrpenia. Dávalo mi to zmysel, pretože som videla, ako množstvo problémov mojich klientov spôsobuje nevedomé používanie, ba dokonca až zneužívanie osobných postojov, rozhodnutí, presvedčení a názorov, spolu s nedostatkom intuície a dôvery. Časť bolesti, ktorú prežívame, nám tiež určite spôsobuje, že ľudia okolo nás vnímajú realitu, „hmlisto“. Cítila som, že vyššie vnímanie dokáže odhaliť sofistikovanejšie, otvorenejšie vedomie, ktoré sa hodí k našej transformovanej realite a nášmu novému vnímaniu seba samých. Mojm novým cieľom a koníčkom sa preto stalo štúdium používania čo najostrejšieho vedomia, teda vnímania a pozornosti.

Priame spojenie so svetom

Zistila som, že s celkovým javom vnímania sa tesne spája *pozornosť*. Upravujeme ňou naše vnímanie, ako keď zaostríme šošovky na ďalekohľade. Je našim nástrojom, ktorým premieňame vedomie na poznatky a spoznáваме množstvo dimenzií svojho Ja, či dokonca materializujeme vlastný život. Cítila som, že používanie vyššej pozornosti a vnímania dokáže spôsobiť množstvo úžasných vecí, a že práve ono je kľúčom k osobnej transformácii. Uvedomila som si tiež, ako kvôli modernej závislosti na technológiách ochabuje naša pozornosť. Všade kam som sa pozrela, som videla ľudí v zajatí roztrieštenej, povrchnej pozornosti a „porúch pozornosti“. Cítila som ako niekde hlboko v našom vnútri tušíme, že potrebujeme pravú realitu a jednotu, ktorú nám môže priniesť iba pozornosť.

Pamätám si, ako pred mnohými rokmi v jednej prednáške, spomenul básnik David Whyte, že „pozornosť je priame spojenie so svetom“. Práve toto priame spojenie nám udržuje otvorenú intuíciu a odhaľuje jednotu a prúdenie energie – dôležité činitele transformácie vedomia. Toto priame spojenie som často prežívala počas mojich skúseností pri visionquestoch, (prastarý indiánsky zvyk, íť

na niekoľko dní osamote, bez jedla a pitia – hľadať svoju víziu), či už v tichej púšti, alebo na vrchole hory. Ak som napríklad vytrvalo pozorovala rastlinu a „vcítila“ som sa do nej, mohla som pocítiť, ako ma vníma a cíti ona. Keď som sa s ňou spojila, spojila sa aj ona so mnou. Spoznala som svet z jej pohľadu a ona spoznala svet z môjho pohľadu, akoby sme boli jedno, pretože to tak aj bolo! Na týchto visionquestoch som experimentovala s vedomým používaním pozornosti a vyšším vnímaním, ktoré mi pripomenuli Univerzálne pravdy.

Časom som pozbierala viac poznatkov o používaní vyššej pozornosti a vnímania aj o tom, ako môžu pomôcť našej transformácii. Vycítila som, že pozornosť a vnímanie sú dva aspekty jedného javu, ktoré sa navzájom ovplyvňujú. Pre nedostatok lepšieho termínu, som ten jav začala nazývať *vedomie a energia*. Je zaujímavé, že práve vtedy sa stala populárnym objavom neuroplasticita a poznatok, že vedomie a cieľená pozornosť dokáže ovplyvniť mozog. Je to vylepšená verzia staršej teórie, že mozog ovplyvňuje naše vedomie. Spoločnosť sa začala intenzívnejšie zaujímať o štruktúru mozgu a o úlohy a schopnosti oboch jeho hemisfér. Lekárska veda sa tak o krôčik priblížila ku psychológii, aj k duchovnu.

Vznik novej knihy

Zhromažďovaním všetkých týchto myšlienok vo mne vyrástlo pevné presvedčenie: transformácia nášho osobného Ja, aj celého života je rozhodne realizovateľná, nie je až taká zložitá a dokážeme ju zaviesť ešte počas nášho života – ak budeme používať vnímanie novým, „moderným“ spôsobom. Konečne som bola pripravená napísať túto knihu! *Transformačný skok* napokon získal tvar a ako vidíte, spája v sebe mnohé takmer futuristické myšlienky o fungovaní vedomia a energie, ktoré opisujú urýchlenie osobného rastu až k transformácii, aj život v transformovanom svete. Ako vždy, aj teraz som počas písania prežívala presne to, o čom píšem. Sme v tom spoločne – čistíme a leštíme si šošovky vnímania, snažíme sa odhaliť ilúziu pevnej hmoty, objavujeme svet vedomia a energie a precvičujeme si rýchlejšie a ucelenejšie spôsoby, ako vnímať a poznávať.

Ak sa naučíme múdro používať vnímanie, bude to mať pre nás dve veľké výhody. Po prvé, prejdeme ľahšie a rýchlejšie zložitými fázami transformačného procesu. Odstránime tiež naše staré a hlboko zakorenené perцепčné návyky, aby sme si osvojili nové spôsoby vnímania, i keď to bude nesmierne namáhavé.

Po druhé, keď sa nám to podarí, vyššie vnímanie nám pomôže prispôbiť svoj život transformovanej realite a úspešne fungovať podľa nových pravidiel. Čím viac bude tých, ktorí sa „rýchlo prispôbili“ a stelesňujú tento nový spôsob života, tým väčší bude vplyv nového, a tým rýchlejšie a jednoduchšie prejde do osvietenej reality ďalšia vlna ľudí. Evolúcia tak bude napredovať geometrickým radom, až kým nebudeme všetci žiť v novom vysoko-vibračnom svete vedomia a energie. Toto je môj sen, ktorému venujem svoju pozornosť.

V časoch zmien zdedia Zem tí, čo sa učia, zatiaľ čo vyučení zistia, že sú dokonale vybavení nástrojmi, aby vládli svetu, ktorý už neexistuje.

Eric Hoffer

V *Transformačnom skoku* som sa sústredila práve na tieto dve veľké výhody – uľahčenie transformačného procesu a úspešný život v transformovanej realite. Čím skôr si osvojíte princípy nového vnímania a sústredíte sa na nové spôsoby, ako venovať pozornosť, tým rýchlejšie sa váš život zjednoduší a vynesie vás do magických výšin.

Spoločná zmena vnímania

Transformačný proces nám všetkým istým spôsobom otvára vedomie a robí to pomocou konkrétnych udalostí a v konkrétnom čase. Je mi však čím ďalej tým jasnejšie, že naše príbehy nesú isté spoločné črty a naše cesty sa pretínajú. Máme jeden pre druhého odpovede a navzájom si predpovedáme, aké lekcie a riešenia prinesie budúcnosť. V evolúcii vedomia sme vskutku previazaní. Spoločne uskutočňujeme novú realitu a začíname pociťovať spoločenstvo prepojené veľkou víziou, ktorá nás všetkých priťahuje.